659/02

Den 18. november 2002 blev i sag nr. 58.135:

xxxxxxx xx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har personforsikring i Danica Pension, klager over selskabets sagsbehandling.

Klagerne har ved skrivelse af 20/3 2002 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har en pensionsordning hos Danica Pension. Denne pensionsordning er lavet på initiativ af P.J., Danica, Hjørring. Han henvender sig i januar 1996, fordi han havde 'et rigtig godt tilbud' til os.

Modellen var at vi skulle låne et beløb hos Danica med sikkerhed i vores egne livsforsikringer. Dette lån skulle indbetales på pensionsordningen og så skulle vi senere betale den skat, som vi sparede. I indbetalingsperioden skulle der være en forsikringsdækning svarende til det beløb vi havde indbetalt. Denne forsikringsdækning blev altså ændret hvert år og skulle ophøre, når de sidste penge var betalt.

Således var aftalen med P.J., og han lavede en håndskrevet opstilling af hvordan hele forløbet ville blive. Et par dage efter takkede vi nej, med det resultat at P.J. kom igen og gentog beregningerne fordi 'et så godt tilbud kunne man ikke sige nej til'. Nu 'købte' vi hans produkt.

Indbetalingerne på hver af pensionsordningerne forløb således:

1996	26.000
1997	20.000
1998	18.000
I alt	64.000

De første kontoopgørelser og prognoser viste at Danica hævede forsikringsdækning som aftalt, men derudover havde de taget en engangsafgift til administration på op mod 11 % af de indsatte beløb + et årligt administrationsgebyr, hvilket betød at saldoen faldt, selvom der blev tilskrevet rente. Den 1. maj 99 ophørte forsikringsdækningen.

Der er en forskel i nettoresultat på ca. 50.000 mellem det produkt, vi 'købte' og det resultat, der efterhånden viser sig. Det er en ret stor forskel, når det skal ses i forhold til en samlet indbetaling på 128.000 kr. Det er derfor, vi henvender os til jer, for spørgsmålet er, hvor meget Danica er forpligtet af de aftaler, som en af deres betroede medarbejdere indgår.

Prognosen og mine beregninger viser, at vi faktisk ikke får noget ud af at have pensionsordningen hos Danica."

Selskabet har ved skrivelse af 23/4 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

"Forsikringsnr. …9821: Forsikringen er oprettet pr. 1. maj 1996 af A.H. [klageren] ud fra en begæring underskrevet den 22. januar 1996. I henhold til begæringen var der aftalt en årlig præmie på 26.000 kr. til udløb, men som det fremgår af sagen, var det forudsat, at præmieindbetalingerne skulle stoppe efter tre år.

Forsikringen blev skattemæssigt oprettet som en kapitalpension (skattekode 3). Forsikringen kommer til udbetaling med den opsparede værdi enten ved død eller senest ved udløb den 1. marts 2016.

Præmien pr. 1. maj 1996 blev betalt den 2. juli 1996.

Forsikringen blev pr. 1. maj 1997 nedsat til helårlig 20.000 kr. Denne præmie blev betalt den 17. maj 1997.

Forsikringen blev pr. 1. maj 1998 nedsat til 15.000 kr. Denne præmie blev betalt den 8. juni 1998.

Forsikringen blev pr. 1. december forhøjet med et kapitalindskud på 3.000 kr., som blev betalt den 16. december 1998.

Præmien pr. 1. maj 1999 blev ikke betalt, hvorfor forsikringen blev omskrevet til en præmiefri forsikring (fripolice).

A.H. klager i sit brev over, at der ved udbetalingen ved udløb i 2016 ikke opnås en gevinst i den størrelsesorden, som der fremgår af assurandør P.J.s løselige overslag. Det af klager vedlagte regneark viser en forskel på ca. 30.000 kr.

Det må have stået klager klart, at de beregninger, der fremgår af den håndskrevne note fra assurandør P.J., var et løseligt overslag og ikke nogen garanti. Allerede fordi man i overslaget anvender et engangsindskud modsat den faktiske indbetaling over tre år, burde det være klart, at der er tale om et løseligt overslag. Desuden er der i overslaget anvendt lige 21 år til rentesberegningen, mens der i virkeligheden kun sker forretning fra indbetalingstidspunktet af. Dette bevirker, at den første indbetaling på 26.000 kr. forrentes i 20 år og 8 måneder, imens den anden indbetaling på 20.000 kr. og den tredje indbetaling på 15.000 kr. forrentes i henholdsvis ca. 19 år og 9 måneder og ca. 18 år og 9 måneder. Det sidste indskud på 3.000 kr. forrentes i ca. 18 år og 2½ måned.

Desuden fremgår det på ingen måde af hverken det håndskrevne overslag eller andet i sagen, at vores assurandør på nogen måde skulle have garanteret et indestående på forsikringen på 175.000 kr. ved udløb i 2016.

For så vidt angår omkostninger og gebyrer, så fremgår disse af den dækningsoversigt, som klager har modtaget i forbindelse med tegningen. Endvidere fremgår af dækningsoversigten forudsætningerne for den i dækningsoversigten indeholdte prognosen. Det burde have stået klager klart, at disse forudsætninger også gjaldt for det løselige overslag.

De forudsætninger, som overslaget er lavet udfra, er desuden ændret fra 1996 til i dag. Dette drejer sig om forudsætninger som forrentning, omkostninger og inflation, hvilket alt sammen bevirker en lavere udbetaling i 2016.

Det erindres, at forsikringstageren har haft mulighed for at fortryde forsikringen i overensstemmelse med reglerne herom i Lov om visse forbrugeraftaler §§ 13a-13 d.

Efter at have gennemgået sagens materiale, er det Danica Pensions konklusion, at A.H. ikke er blevet garanteret et indestående på 175.056 kr. ved udløb den 1. marts 2016. Der er intet i sagen, der angiver, at det håndskrevne notat, der indeholder et løseligt overslag, skulle være en garanti.

Danica Pension kan således ikke imødekomme klagen.

<u>Forsikringsnr. …9822:</u>

Bortset fra forskel i de faktiske tal, så gør der sig i princippet de præcis samme forhold gældende som ved forsikringsnr. …9821, hvorfor yderligere vedrørende denne forsikring er udeladt.

Danica Pension kan af de samme grunde, som gælder forsikringsnr. …9821, ikke imødekomme klagen."

Nævnet udtaler:
Det fremgår af sagens akter, at parterne har indgået en skriftlig aftale, hvorefter klagerne har tegnet livsforsikringer, der skulle finansieres ved at optage lån og indbetale skattebesparelsen i præmie, hvorved der skulle fremkomme nettogevinst af en vis størrelse ved forsikringens udløb. Selv om nævnet finder det stærkt kritisabelt, at assurandøren ikke har oplyst om omkostningerne ved etableringen af en sådan forsikring, finder nævnet, at de håndskrevne udregninger - der indeholder nogle forudsætninger, som klagerne måtte være klar over kunne ændre sig i løbetiden - ikke kan betragtes som tilbud, der ved klagernes accept bliver bindende for selskabet.

Da nævnet ikke finder anledning til at betvivle, at den nu fremkomne beregning er korrekt,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard